

med en ordentlig Forberedelse, og at de i nogen Grad staar paa samme Trin, hvad baade Kundskaber og Modenhed angaar. Jeg lægger megen Vægt paa dette, at et saadant Hold Elever, der optages paa et Seminarium, er saa ensartet som muligt.

Der staar i Lovforslaget, at Undervisningsministeren træffer Bestemmelse om den nærmere Udformning af Kravene ved Optagelsesprøven. Jeg vil her henstille til den højtærede Minister og ogsaa til det Udvalg, der vil blive nedsat om Sagen, om der ikke kunde findes en Form, saa at Lærerne ved Lærerskolerne kan faa afgørende Indflydelse paa, hvorledes de Krav, der skal stilles ved Optagelsesprøven, formes. Jeg synes, det var naturligt, at dette skete, og jeg kunde fristes til at sige: Hvem i al Verden skulde dog have bedre Forudsætninger for at kunne være raadgivende og vejledende med Hensyn til de Krav, der skal stilles ved Optagelsesprøven, end netop den Skoles Lærere, som skal undervise paagældende Elever i 3 Aar? Omfanget af den Kundskabsmængde, Eleverne skal møde med, bør ikke — det er jeg ganske enig med flere ærede foregaaende Talere i, navnlig lagde jeg Mærke til, at det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen understregede det — fastsættes under Henvisning til denne eller hin Eksamen. Jeg vil slet ikke ind paa en Vurdering af de forskellige her ved denne Forhandling omtalte Eksaminers Værdi i øvrigt, men jeg mener, at Optagelsesprøvens Omfang maa ikke sættes i Forhold til disse Eksaminer, men skal udelukkende fastsættes under Hensyn til, hvad der tjener Lærerskolens Undervisning bedst, og hvad der tjener de Elever bedst, der skal uddannes her.

Jeg er endvidere enig i — jeg tror ogsaa, at flere ærede foregaaende Talere udtalte det, jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen udtalte det —, at alle Elever maa igennem Optagelsesprøven uden Hensyn til, hvilke Eksaminer de i øvrigt møder med. Og saa vil jeg sige om selve Omfanget af den Kundskabsmængde, Eleven skal møde med, at under Fastsættelsen heraf maa det være et Hovedsynspunkt, at Eleverne skal møde saaledes forberedt, at Lærerskolerne kan blive fri for at give en ganske primitiv Undervisning i de rent elementære Skolefag. Indøvelse af en Række Enkeltheder i de almindelige Skolefag ligger og maa ligge udenfor en Lærerskoles Opgaver. Det vil tjene alle Parter bedst, det vil tjene de vordende Lærere, der kommer ind paa

disse Skoler, bedst, og det vil til syvende og sidst ogsaa tjene Befolkningen bedst. Det vil ogsaa være det billigste at stille dette Krav klart. Det gælder nemlig ogsaa paa det aandelige Omraade, at der er visse økonomiske Forholdsregler at tage, som det er klogt at gennemføre; ogsaa her maa der være en vis Økonomi, og man maa undgaa Spild af Kræfter, saa vidt det da er praktisk gørligt.

Der har været udtalt forskellige Meninger om, hvorvidt vi skal have Sprogundervisning paa vore Lærerskoler eller ikke. Jeg erkender, at dette Fag er kommet indenfor Folkeskolens Omraade, og derfor tror jeg ikke, det i Længden lader sig gøre at holde det udenfor Lærerskolernes Undervisningsomraade. Saa kan man have den ene eller den anden Mening om Nødvendigheden af at indføre det, men jeg er enig med den højtærede Minister i, at dette Krav kommer med Livets Ret, og det kan ikke modstaas, ikke mindst under Henblik paa, at den danske Folkeskole i 1925 jo er noget ganske andet, end den var for blot 25 Aar siden. Den er i langt, langt højere Grad blevet, hvad man kunde kalde en Byskole, hvor Elevernes Interesser er i fremtrædende Grad knyttet til Sprogundervisningen. Det er ganske givet, det kan rent talmæssigt belyses, saa der behøves ingen Diskussion at føres derom. Jeg vil dog føje til, at saafremt man knytter Sprogundervisning til Lærerskolerne, maa Eleverne møde med Forkundskaber i disse Fag; deri er jeg fuldstændig enig med den højtærede Undervisningsminister. Det ligger udenfor Lærerskolernes Opgave at give Eleverne Undervisning i Begyndelsesgrundene i Sprog, det vilde være en Miskendelse af Lærerskolernes særlige Undervisningsform, særlige Gerning og Skoleart, hvis man vilde kræve noget saadant. Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Vesterager syntes, at det var noget, der udmærket godt kunde lade sig gøre; det lader sig ikke gøre efter min Opfattelse, og det vilde være en slet Økonomi at gøre det, enten man indretter en 3-aarig eller en 4-aarig Uddannelse paa Seminarier. Jeg vil i samme Forbindelse advare imod at uddanne to Slags Lærere til den danske Folkeskole. Der er fra forskellige Sider sagt, at man kunde f. Eks. lade Sprogundervisningen være fakultativ, valgfri, saa at de, der ønskede den, kunde faa den, og andre blive fri for den, eller man kunde, som den sidste ærede Taler sagde, lade enkelte Seminarier give